

AMIT ÉRDEMES TUDNI

a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen
kereskedelmi gyakorlat tilalmáról
és
a gazdasági reklámtevékenység alapvető
feltételeiről és egyes korlátairól
szóló törvényekről

Tisztelt Olvasó!

Az európai uniós csatlakozástól érvényben levő szabályok nagymértékben megkönnyítették a forgalmazók számára a hazai piacokon való megjelenést, termékeik értékesítését. A kínálat növekedésével kialakult éles verseny versenyjogilag tiltott, a fogyasztók megtévesztésére alkalmas piaci magatartások megjelenésével járt együtt.

A fogyasztók védelme, az áruk szabad áramlásának és az egyenlő piaci feltételek megteremtése szükségessé tette a hazai, illetve európai szintű szabályozást. A jogharmonizáció eredménye a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvény (2008.évi XLVII.törvény), amely 2008. szeptember 1-jén lépett hatályba.

A törvény védi a fogyasztók érdekeit a tisztességes piaci magatartás előmozdításával, és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokkal szembeni hatékonyabb fellépés lehetőségének megteremtésével. Elismeri a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat felszámolását célzó szakmai önszabályozás gyakorlatának jelentőségét. Megerősíti az ebből a célból az önszabályozás keretében létrehozott magatartási kódexek ellenőrzését.

A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes szabályairól megjelent törvény a közvetlen üzletszerzéssel, az általános reklámtilalmakkal és – korlátozásokkal, a szponzorálással és a felelősségi szabályokkal kapcsolatban tartalmaz előírásokat.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság támogatásával készült kiadványunk célja, hogy segítséget nyújtsunk a fogyasztók érdekeit védő jogszabályok megismeréséhez, a fogyasztók, a vállalkozók, és az iskolai oktatásban résztvevők számára.

Németh László
elnök
Székesfehérvári
Fogyasztóvédelmi Egyesület

Fábián László
ny.regionális igazgató

A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény jogi háttere, alapjai:

A fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló törvény (2008.évi XLVII.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv a 97/7 EK, a 98/27 EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

A törvény a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg a

- Fogyasztóvédelmi Hatóság,
- Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete,
- Gazdasági Versenyhivatal,
- Nemzeti Hírközlési Hatóság
-

feladatkörében és eljárásában:

a./ a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendelet (2004.október 27.) (Európai Parlament és a Tanács rendelete)

b./ a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004 EK rendeletnek (2004. október 27.) a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról (a Bizottság 2007/76EK határozata (2006. december 22.)

c./ a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló 2006/2004/EK rendeletnek (2004.október 27.) a kölcsönös jogsegély vonatkozásában való végrehajtásáról szóló 2007/76/EK határozat módosításáról (a Bizottság 2008/282/EK határozata 2008. március 17.)

A törvény alkalmazásában:

a./ fogyasztó: az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy,

b./ vállalkozás: aki a kereskedelmi gyakorlat tekintetében önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el,

c./ áru: minden birtokba vehető forgalomképes ingó dolog – ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket – (a továbbiakban együtt: termék), az ingatlan, a szolgáltatás, továbbá a vagyoni értékű jog,

- d./ kereskedelmi gyakorlat. A vállalkozásnak, illetve a vállalkozás érdekében vagy javára eljáró személynek az áru fogyasztók részére történő értékesítésével, szolgáltatásával vagy eladásösztönzésével közvetlen kapcsolatban álló magatartása, tevékenysége, mulasztása, reklámja, marketingtevékenységek vagy egyéb kereskedelmi kommunikációja,
- e./ kereskedelmi kommunikáció: a vállalkozás önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszköztől,
- f./ reklám: a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvényben ekként meghatározott fogalom,
- g./ vásárlásra felhívás: kereskedelmi kommunikációban az áru jellemzőinek és árának, illetve díjának feltüntetése az alkalmazott kommunikációs eszköznek megfelelően olyan módon, hogy ezáltal lehetővé válik a fogyasztó számára az áru megvétele, illetve igénybevétele,
- h) üzleti döntés: a fogyasztó arra vonatkozó döntése, hogy kössön-e, illetve hogyan és milyen feltételek mellett kössön szerződést, továbbá hogy gyakorolja-e valamely jogát az áruval kapcsolatban,
- i) magatartási kódex: olyan - piaci önszabályozás keretében létrehozott - megállapodás vagy szabálygyűttes, amely valamely kereskedelmi gyakorlat vagy tevékenységi ágazat vonatkozásában követendő magatartási szabályokat határoz meg azon vállalkozások számára, amelyek a kódexet magukra nézve kötelezőnek ismerik el (magatartási kódexnek való alávetés).

Általános rendelkezések:

A törvény állapítja meg az áruhoz kapcsolódó, a kereskedelmi ügylet lebonyolításával összefüggő, a fogyasztóval szemben alkalmazott kereskedelmi gyakorlatokra, és magatartási kódexekre vonatkozó követelményeket, és az azok megsértésével szembeni eljárás szabályait. A kereskedelmi ügylet lebonyolítása magába foglalja az ügylet lebonyolítását megelőző, annak során tanúsított és azt követő kereskedelmi gyakorlatokat.

A törvény hatálya arra a kereskedelmi gyakorlatra terjed ki, amely:

- a Magyar Köztársaság területén valósul meg,
- a Magyar Köztársaság területén bárkit fogyasztóként érint.

Nem terjed ki e törvény hatálya:

- a./ a szerződés létrejöttére, érvényességére és joghatásaira, valamint a kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben felmerülő polgári jogi igényekre,
- b./ a szellemi alkotásokhoz fűződő jogok létrejöttére, fennállására és érvényesítésére,
- c./ a nemesfém tárgy nemesfém tartalmának tanúsítására és jelzésére.

A fogyasztók tájékoztatására vonatkozóan szigorúbb és részletesebb szabályok is előírhatók külön törvényben:

- a./ pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatás, biztosítási, biztosításközvetítői és biztosítási szaktanácsadói szolgáltatás, befektetési szolgáltatási tevékenység és befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatás, árutőzsdei szolgáltatás, önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak által nyújtott szolgáltatás, valamint a magán-nyugdíjpénztári szolgáltatás tekintetében,
- b./ ingatlanokra vonatkozóan,

c./ az áru egészségügyi vonatkozásaival vagy biztonságosságával összefüggő követelmények érvényesítése céljából,

d./ a környezet védelmével összefüggő követelmények érvényesítése céljából, vagy

e./ a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismeréséről szóló törvényben meghatározott szabályozott szakma gyakorlásának feltételeire vonatkozóan az adott hivatás alapvető szakmai szabályainak - különösen a szakma függetlenségének, méltóságának, tiszteletének, a szakmai titoktartás védelmére, valamint a fogyasztókkal és a szakmát gyakorló más személyekkel szemben tanúsított magatartás tisztességességének biztosítására vonatkozó szabályok - érvényesülése érdekében.

Ezen kívül fentiekben nem említett tevékenységekre vonatkozó jogszabály a törvény rendelkezéseitől részletesebb, illetve szigorúbb követelményeket is megállapíthat a kereskedelmi gyakorlatokra, amennyiben

a./ ez kötelező európai uniós jogi aktus végrehajtásához szükséges, vagy

b./ azt valamely, egyes árukra vagy azok meghatározott csoportjára vonatkozó kötelező európai uniós jogi aktus kifejezetten megengedi.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat

A törvény elnevezése is tartalmazza a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát. Ezt a törvény egyértelműen megfogalmazza. Azt a kereskedelmi gyakorlatot tartja tisztességtelennek, amelynek alkalmazása során a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója

- nem az ésszerűen elvárható szintű szakismerettel,
- nem a jóhízeműség és tisztesség alapelveinek megfelelően elvárható gondossággal jár el (ez a szakmai gondosság követelménye),
továbbá:

- érzékelhetően rontja a fogyasztó lehetőségét az áruval kapcsolatos, a szükséges információk birtokában meghozott tájékozott döntésre, és
- akivel kapcsolatban alkalmazza, illetve akihez eljut, vagy aki a címzettje a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas (ez a fogyasztói magatartás torzítása)

Mindezek értelmében tisztességtelen különösen az a kereskedelmi gyakorlat, amely

A./ megtévesztő, vagy

B./ agresszív.

A./ Megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely valótlan információt tartalmaz, vagy valós tény – figyelemmel megjelenésének valamennyi körülményére – olyan módon jelenít meg, hogy megtéveszti, vagy alkalmas arra, hogy megtéveszse a fogyasztót az alábbiak közül egy vagy több tényező tekintetében és ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas:

a./ az áru létezése, természete, figyelembe véve a termék megnevezésére vonatkozó jogszabályi előírásokat is,

b./ az áru lényeges jellemzői, így különösen

ba./ kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, tartozékai,

- bb./* mennyisége,
- bc./* származási helye, eredete,
- bd./* előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja,
- be./* beszerezhetősége, szállítása,
- bf./* alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek,
- bg./* az adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, előnyei,
- bh./* veszélyessége, kockázatai,
- bi./* környezeti hatásai,
- bj./* az egészségre gyakorolt hatása, vagy
- bk./* tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye,
- c)* az áru ára, illetve díja, az ár, illetve díj megállapításának módja, különleges árkedvezmény vagy árelőny megléte,
- d)* az áru igénybevételéhez kapcsolódó adómentesség, adókedvezmény vagy más adóelőny,
- e)* az áruhoz kapcsolódóan valamely szolgáltatás, alkatrész, csere vagy javítás szükségessége,
- f)* az áruhoz kapcsolódóan biztosított ügyfélszolgálat és panaszkezelés,
- g)* a vállalkozás vagy képviselőjének személye, jellemzői és jogai, így különösen az ilyen minősége, a jogállása, társulásokban való részvétele és kapcsolatai, vagyona, szellemi alkotásokon fennálló jogai és kereskedelmi tulajdonjoga, engedélye, képesítései, díjai és kitüntetései,
- h)* a vállalkozás kötelezettségvállalásának mértéke, a kereskedelmi gyakorlat indítékai, az értékesítési folyamat természete, a szponzorálásra, a vállalkozás vagy az áru jóváhagyására vonatkozó bármely állítás vagy jelzés, vagy
- i)* a fogyasztó jogai, illetve a fogyasztót az ügylet folytán esetlegesen terhelő hátrányos jogkövetkezmények kockázata.

Megtévesztő kereskedelmi gyakorlat továbbá

- a)* az a kereskedelmi gyakorlat, amely más vállalkozással, illetve annak cégnevével, árujával, árujelzőjével vagy egyéb megjelölésével való összetévesztésre vezethet,
- b)* az olyan magatartási kódexben foglalt követelmény be nem tartása, amelynek a vállalkozás alávetette magát, amennyiben a vállalkozás
- ba)* a követelmény betartására nem csupán szándéknyilatkozat formájában, hanem igazolható módon kötelezettséget vállalt, és
- bb)* a kereskedelmi gyakorlat keretében utal a kódexnek való alávetettségére, ha ez valamennyi tényszerű körülmény figyelembevételével a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Megtévesztő az a kereskedelmi gyakorlat, amely

- a)* - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt, továbbá a kommunikáció eszközének korlátait - az adott helyzetben a fogyasztó tájékozott ügyleti döntéséhez szükséges és ezért jelentős információt elhallgat, elrejt, vagy azt homályos, érthetetlen, félreérthető vagy időszerűtlen módon bocsátja rendelkezésre, vagy nem nevezi meg az adott kereskedelmi gyakorlat kereskedelmi célját, amennyiben az a körülményekből nem derül ki, és
- b)* ezáltal a fogyasztót olyan ügyleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas megtévesztő mulasztás

Ha a kommunikáció eszköze térbeli vagy időbeli korlátokat támaszt, ezeket az akadályokat és minden olyan intézkedést, amelyet a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója

annak érdekében tett, hogy az információt más módon eljuttassa a fogyasztókhöz, figyelembe kell venni annak megítélésénél, hogy fennállt-e megtévesztő mulasztás.

Vásárlásra felhívás esetén jelentős információ:

- a) az áru lényeges jellemzői, az alkalmazott kommunikációs eszköznek megfelelő mértékben,
- b) a vállalkozás neve és címe azonosításra alkalmas módon, illetve annak a vállalkozásnak az azonosításra alkalmas neve és címe, amelynek a javára a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója eljár,
- c) az általános forgalmi adót és egyéb kötelező terheket is magában foglaló ár, illetve díj vagy - amennyiben az áru jellegéből adódóan az árat, illetve díjat nem lehet ésszerűen előre megállapítani - az ár, illetve díj megállapításának módja, valamint az összes járulékos költség, így különösen fuvardíj, szállítási vagy postaköltség, illetve amennyiben e költségeket nem lehet ésszerűen előre megállapítani, annak feltüntetése, hogy ilyen további költségek merülhetnek fel,
- d) a fizetés, szállítás és teljesítés feltételei, valamint a panaszok kezelésének módja, amennyiben ezek eltérnek a szakmai gondosság követelményeitől,
- e) olyan szerződések esetében, amelyek tekintetében jogszabály elállási jogot biztosít a fogyasztónak, az erre való utalás.

Nem megtévesztő mulasztás, ha az információ egyébként a körülményekből közvetlenül kitűnik.

B./ Agresszív az a kereskedelmi gyakorlat, amely - figyelembe véve valamennyi tényszerű körülményt - pszichés vagy fizikai nyomásgyakorlással - akár a fogyasztóval szembeni hatalmi helyzet kihasználása, akár a fogyasztó zavarása révén - az adott helyzetben jelentősen korlátozza vagy alkalmas arra, hogy jelentősen korlátozza a fogyasztónak az áruval kapcsolatos választási vagy magatartási szabadságát, illetve lehetőségét a tájékozott döntés meghozatalára és ezáltal a fogyasztót olyan üzleti döntés meghozatalára készíti, amelyet egyébként nem hozott volna meg, vagy erre alkalmas.

Annak megállapítására, hogy egy kereskedelmi gyakorlat agresszív-e, figyelembe kell venni a következőket:

- a) a kereskedelmi gyakorlat időzítése, helye, jellege és alkalmazásának időtartama,
- b) a kereskedelmi gyakorlat során alkalmazott szóhasználat vagy magatartás fenyegető, félelemkeltő vagy becsmérlő volta,
- c) súlyos, a fogyasztó ítéloképességének korlátozására alkalmas, a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ismert körülmény felhasználása a fogyasztó áruval kapcsolatos döntésének befolyásolására,
- d) a fogyasztó szerződéses jogainak - ideértve a szerződéstől való elállásra, valamint a másik árura vagy vállalkozáshoz való áttérésre vonatkozó jogot is - gyakorlásával szemben támasztott, indokolatlanul terhes vagy aránytalan, nem szerződéses akadály,
- e) jogellenes cselekménnyel való fenyegetés.

A kereskedelmi gyakorlat megítélése

A kereskedelmi gyakorlat megítélése során az olyan fogyasztó magatartását kell alapul venni, aki ésszerűen tájékozottan, az adott helyzetben általában elvárható figyelmességgel és körültekintéssel jár el, figyelembe véve az adott kereskedelmi gyakorlat, illetve áru nyelvi, kulturális és szociális vonatkozásait is. Ha a kereskedelmi gyakorlat a fogyasztók egy meghatározott csoportjára irányul, az adott csoport tagjaira általánosan jellemző magatartást kell figyelembe venni.

Ha a kereskedelmi gyakorlat csak a fogyasztóknak egy, az adott gyakorlat vagy az annak alapjául szolgáló áru vonatkozásában koruk, hiszeékenységük, szellemi vagy fizikai fogyatkozásuk miatt különösen kiszolgáltatott, egyértelműen azonosítható csoportja magatartásának torzítására alkalmas, és ez a kereskedelmi gyakorlat megvalósítója által ésszerűen előre látható, a gyakorlatot az érintett csoport tagjaira általánosan jellemző magatartás szempontjából kell értékelni.

Nem tekinthető a magatartás torzítására alkalmasnak a reklámban túlzó vagy nem szó szerint értendő kijelentések bevett, a reklám természetéből adódó mértéket meg nem haladó alkalmazása.

Magatartási kódex nem ösztönözhet tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatra.

Felelősség a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértéséért felel az a vállalkozás, amelynek a kereskedelmi gyakorlattal érintett áru értékesítése, eladásának ösztönzése közvetlenül érdekében áll.

A vállalkozás felel akkor is, ha a kereskedelmi gyakorlatot szerződés alapján más személy valósítja meg a vállalkozás érdekében vagy javára.

A kereskedelmi kommunikáció megjelenítési módjával összefüggő okból eredő jogsértésért az is felel, aki a kereskedelmi kommunikációt az arra alkalmas eszközök segítségével megismerhetővé teszi, valamint aki önálló gazdasági tevékenysége körében a kereskedelmi kommunikációt megalkotja vagy ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt, kivéve, ha a jogsértés az előzőek szerinti vállalkozás utasításának végrehajtásából ered. Az ilyen jogsértő kereskedelmi gyakorlattal okozott kárért e személyek a vállalkozással egyetemlegesen felelnek.

A magatartási kódexet kidolgozó, a kódex felülvizsgálatáért, illetve a magukat a kódexnek alávető vállalkozások általi betartásának ellenőrzéséért felelős személy vagy személyek felelősek.

Tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok

1. Annak valótlan állítása, hogy a vállalkozás magatartási kódex aláírója.
2. Annak valótlan állítása, hogy a magatartási kódexet valamely közigazgatási hatóság vagy közigazgatási jogkör gyakorlására feljogosított szerv jóváhagyta.
3. Minőségi jelzés, bizalmi jegy vagy hasonló megkülönböztető jelölés jogosulatlan feltüntetése.
4. Annak valótlan állítása - akár önmagában az árunak a kereskedelmi kommunikációban való megjelenítése által -, hogy a vállalkozást, annak kereskedelmi gyakorlatát vagy áruját valamely közigazgatási hatóság, közigazgatási jogkör gyakorlására feljogosított szerv vagy erre feljogosított magánjogi jogi személy engedélyezte, jóváhagyta vagy elismerte, vagy ilyen állítás az engedélyezési, jóváhagyási, illetve elismerési feltételeknek való megfelelés nélkül.
5. Áru meghatározott áron való vásárlására felhívás annak elhallgatásával, hogy a vállalkozásnak alapos oka van azt feltételezni, hogy az adott vagy azt helyettesítő árut a kínált áron nem fogja tudni - az árura, a vonatkozó kereskedelmi kommunikáció hatókörére és az ajánlati árra figyelemmel - megfelelő időtartamig és mennyiségben szolgáltatni vagy más vállalkozástól beszerezni (csalogató reklám).

6. Áru meghatározott áron való vásárlására felhívás, majd
 - a) a felhívásban szereplő áru fogyasztóknak való bemutatásának visszautasítása,
 - b) az árura vonatkozó megrendelés felvételének vagy az áru ésszerű időben való szolgáltatásának visszautasítása, vagy
 - c) hibás példány bemutatásaegy másik áru eladásösztönzésének a szándékával (bait-and-switch reklám).
7. A fogyasztó azonnali döntéshozatalra késztetése céljából annak valótlan állítása, hogy az áru csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, vagy bizonyos feltételek mellett csak nagyon korlátozott ideig áll rendelkezésre, és ezáltal a fogyasztó megfosztása a tájékozott döntéshez szükséges időtől és alkalomtól.
8. Az értékesítést követően teljesítendő szolgáltatás vállalása úgy, hogy a szerződés megkötése előtt a vállalkozás nem a letelepedésének helye szerinti tagállam hivatalos nyelven tart kapcsolatot a fogyasztóval, majd - anélkül, hogy a szerződéskötés előtt erre a fogyasztó figyelmét egyértelműen felhívta volna - a szolgáltatásnak kizárólag egy ettől eltérő nyelven való elérhetővé tétele.
9. Annak valótlan állítása vagy olyan hamis benyomás keltése - akár önmagában az árunak a kereskedelmi gyakorlatban való megjelenítése által -, hogy az áru jogszerűen forgalmazható.
10. A fogyasztók törvényes jogainak olyanként való bemutatása, mintha azok a vállalkozás ajánlatának sajátosságai lennének.
11. Az írott vagy elektronikus médiában szerkesztői tartalom használata az áru értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására úgy, hogy ezért a vállalkozás ellenszolgáltatást nyújtott, ez azonban nem tűnik ki egyértelműen a tartalomból vagy a fogyasztó számára egyértelműen felismerhető képi vagy akusztikus elemekből (szerkesztői tartalomnak álcázott reklám).
12. Valótlan tény állítása a fogyasztó vagy családja személyes biztonsága fenyegetettségének természetére és mértékére vonatkozóan, arra az esetre, ha a fogyasztó nem vásárolja meg az árut.
13. Meghatározott vállalkozás által előállított áruhoz hasonló áru reklámozása olyan szándékosan megtévesztő módon, hogy a fogyasztó azt gondolhatja, hogy az árut - a valóságtól eltérően - ugyanaz a vállalkozás állította elő.
14. Piramis-elvre épülő olyan eladásösztönző rendszer létrehozása, működtetése vagy támogatása, ahol a fogyasztó azzal a lehetőséggel számol, hogy - elsősorban további fogyasztóknak a rendszerbe való beléptetéséből, és kevésbé az áruk értékesítéséből vagy fogyasztásából eredően - valamilyen juttatásban részesülhet.
15. Annak valótlan állítása, hogy a vállalkozás felhagy a tevékenységével vagy áthelyezi az üzletét.
16. Annak állítása, hogy az áru megkönnyíti a szerencsejátékokban való nyerést.
17. Annak valótlan állítása, hogy az áru alkalmas betegségek, illetve az emberi szervezet működési zavarai vagy rendellenességei gyógyítására.
18. Téves tényszerű információ közlése a piaci feltételekről vagy az áru fellelhetőségének lehetőségeiről azzal a szándékkal, hogy a fogyasztót az árunak a szokásos piaci feltételeknél kedvezőtlenebb feltételek melletti megvételére, illetve igénybevételére bírja rá.
19. A kereskedelmi gyakorlat keretében verseny vagy díj meghirdetése anélkül, hogy a meghirdetett díjak vagy azok helyett más ésszerű megfelelő kiosztásra kerülne.
20. Az áru „ingyenes”, „díjtalan”, „térítésmentes” vagy hasonló jelzőkkel való leírása, ha a fogyasztónak a kereskedelmi gyakorlatban való részvétellel és az áru birtokbavételével, illetve fuvarozásával összefüggő elkerülhetetlen költségeken felül bármit is fizetnie kell.
21. A reklámanyagban számla vagy más hasonló, fizetési felszólítást tartalmazó dokumentum küldése azt a hamis benyomást keltve a fogyasztóban, hogy már megrendelte a reklámozott árut.

22. Annak valótlan állítása vagy olyan hamis benyomás keltése, hogy a vállalkozás nem a saját vállalkozásával, gazdasági tevékenységével vagy szakmájával összefüggő célból jár el, vagy egyébként hamisan fogyasztóként való fellépés.
23. Olyan hamis benyomás keltése, hogy az áruval kapcsolatban az értékesítést követően teljesítendő szolgáltatás biztosított az értékesítés helyétől eltérő tagállamban.
24. Olyan benyomás keltése a fogyasztóban, hogy nem hagyhatja el az üzlethelyiséget, amíg nem köt szerződést.
25. A fogyasztó személyes felkeresése a lakóhelyén, figyelmen kívül hagyva annak távozásra és vissza nem térésre felszólító kérését.
26. Telefonon, távmásolón (telefaxon), elektronikus levelezés, illetve azzal egyenértékű egyéni kommunikációs eszköz vagy más távközlő eszköz útján ismétlődően és nem kívánt módon a fogyasztó sürgetése, kivéve amennyiben ez a vállalkozás szerződéses kötelezettsége teljesítéséhez szükséges.
27. Biztosítási szerződésen alapuló követelést érvényesíteni kívánó fogyasztótól olyan iratok bemutatásának megkövetelése, amelyek a követelés megalapozottságának megítélése szempontjából ésszerűen nem tekinthetők lényegesnek, vagy a fogyasztó vonatkozó írásbeli megkeresésére a válaszadás rendszeres elmulasztása azzal a céllal, hogy ez visszatartsa a fogyasztót szerződéses jogainak gyakorlásától.
28. Reklámban kiskorúak közvetlen felszólítása a reklámozott áru megvételére, illetve igénybevitelére vagy arra, hogy győzzék meg szüleiket vagy más felnőttest, hogy vásárolja meg számukra a reklámozott árut.
29. Azonnali vagy halasztott fizetés követelése a vállalkozás által szállított vagy nyújtott áruért, illetve az áru visszaszolgáltatásának vagy megőrzésének követelése, ha azt a fogyasztó nem rendelte meg (nem kért értékesítést), kivéve, ha a szerződésnek megfelelő helyettesítő árurol van szó.
30. A fogyasztó kifejezetten arról való tájékoztatása, hogy ha nem vásárolja meg az adott árut, veszélybe kerül a vállalkozás vagy alkalmazottja munkája vagy megélhetése.
31. Olyan hamis benyomás keltése, hogy a fogyasztó már megnyert, meg fog nyerni, vagy meghatározott cselekmény megtétele révén fog megnyerni egy nyereményt vagy egyéb előnyhöz jutni, miközben valójában nincs ilyen nyeremény, illetve előny, vagy a nyeremény, illetve egyéb előny érvényesítése, illetve igénybevétele a fogyasztó számára meghatározott pénzösszeg megfizetéséhez vagy költségek viseléséhez kötött.

Eljáró hatóságok

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt - a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a fogyasztóvédelmi hatóság jár el.

(2) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete jár el, ha az érintett kereskedelmi gyakorlat a vállalkozás olyan tevékenységével függ össze, amelyet a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2007. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Psztv.) alapján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete felügyel.

(3) A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Gazdasági Versenyhivatal jár el, ha a kereskedelmi gyakorlat a gazdasági verseny érdemi befolyásolására alkalmas.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazható, ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat kizárólag a terméken, annak csomagolásán vagy a termékhez egyéb módon rögzítve (a továbbiakban

együtt: címke), illetve a termékhez adott használati és kezelési útmutatóban vagy jótállási jegyben jelenik meg, vagy ha a törvényben említett tájékoztatási követelmény megsértésével valósul meg.

Ha a címkén megjelenített kereskedelmi gyakorlat azonos formában és tartalommal más kommunikációs eszköz útján is megvalósul, és ez utóbbi kereskedelmi gyakorlat tekintetében az eljárás a gazdasági verseny érdemi érintettsége miatt a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Gazdasági Versenyhivatal bírálja el az e kereskedelmi gyakorlat alkalmazásával a címkén elkövetett jogsértést is.

Szemponatok az eljárások lefolytatásához

A gazdasági verseny érdemi érintettségének megállapításánál - a jogsértéssel érintett piac sajátosságainak figyelembevételével - a következő szempontok irányadóak:

a) az alkalmazott kereskedelmi gyakorlat kiterjedtsége, figyelemmel különösen a kommunikáció eszközének jellegére, a jogsértéssel érintett földrajzi terület nagyságára, a jogsértéssel érintett üzletek számára, a jogsértés időtartamára vagy a jogsértéssel érintett áru mennyiségére, vagy

b) a jogsértésért felelős vállalkozás mérete a nettó árbevétel nagysága alapján.

A gazdasági verseny érdemi érintettsége minden egyéb körülményre tekintet nélkül fennáll, ha

a) a kereskedelmi gyakorlat országos műsorszolgáltatást végző műsorszolgáltatón keresztül valósul meg,

b) a kereskedelmi gyakorlat országos terjesztésű időszakos lap vagy legalább három megyében terjesztett napilap útján valósul meg,

c) a fogyasztók közvetlen megkeresésének módszerével végzett kereskedelmi gyakorlat legalább három megye fogyasztói felé irányul, vagy

d) az áru eladásának helyén alkalmazott eladásösztönző kereskedelmi gyakorlat legalább három megyében megszervezésre kerül.

A megjelölt hatóságok a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértésével kapcsolatos feladataik hatékony ellátása érdekében együttműködnek egymással. Az együttműködés különösen a hatóságok jogalkalmazási gyakorlatának kölcsönös megismerését, az anyagi és eljárásjogi szabályok egységes alkalmazását, a hatásköri összeütközések elkerülését, az esetleges hatásköri viták hatékony rendezésének megkönnyítését szolgálja.

Az együttműködést szolgáló adatok és információk átadásának módját a hatóságok együttműködésük keretében állapítják meg.

Az együttműködés részletes szabályaira vonatkozóan a fogyasztóvédelmi hatóság, a Gazdasági Versenyhivatal és a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete együttműködési megállapodást kötnek, amelyet évente felülvizsgálják, és honlapjukon a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tesznek.

Az eljárás közös szabályai

Az eljárás a jogsértő kereskedelmi gyakorlat megvalósulását követő három éven túl nem indítható meg. Ha a jogsértő magatartás folyamatos, a határidő a magatartás abbahagyásakor kezdődik. Ha a jogsértő magatartás azzal valósul meg, hogy valamely helyzetet vagy állapotot nem szüntetik meg, a határidő mindaddig nem kezdődik el, amíg ez a helyzet vagy állapot fennáll.

A vállalkozás - az eljáró hatóság felhívására - a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a vállalkozás nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a vállalkozást a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

A törvény szerinti eljárás lefolytatása nem zárja ki azt, hogy a sérelmet szenvedett fél a kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségére alapított polgári jogi igényét közvetlenül a bíróság előtt érvényesítse.

A bíróság előtti eljárásban a kereskedelmi gyakorlat részét képező tényállítás valóságának bizonyítása a vállalkozást terheli.

Ha a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat még nem valósult meg, de a vállalkozás tevékenysége, így különösen a szükséges feltételek megteremtése, szerződések megkötése, eszközök beszerzése alapján valószínűsíthető, hogy annak alkalmazására sor kerülne, az eljáró hatóság jogosult a tervezett kereskedelmi gyakorlat előzetes megtiltására.

A törvényben meghatározott hatóság jár el az e törvény szerinti eljárásban akkor is, ha külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezésének megsértése tekintetében külön törvény így rendelkezik. Az ilyen eljárásban az eljáró hatóság vizsgálja mind a törvény, mind pedig a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály, illetve az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseinek megsértését.

Ha az eljárásban az eljáró hatóság azt állapítja meg, hogy a kereskedelmi gyakorlat nem ütközik a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmába, azonban megsérti a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály vagy az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezését, a külön törvényben meghatározott jogkövetkezményeket alkalmazza.

Ha az eljárásban az eljáró hatóság azt állapítja meg, hogy a kereskedelmi gyakorlat a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát és a külön törvény, illetve az annak végrehajtására kiadott jogszabály, illetve az Európai Unió közvetlenül alkalmazandó jogi aktusa fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlatra vonatkozó rendelkezését is megsérti, a törvényben meghatározott jogkövetkezmények mellett külön törvényben meghatározott bármely jogkövetkezményt alkalmazhatja, azzal, hogy bírságot a magasabb bírságösszeget lehetővé tevő törvény rendelkezései szerint szab ki, a bírságösszeg megállapításakor figyelembe véve azt, hogy a kereskedelmi gyakorlat mindkét alapon jogsértő.

Ha a jogsértésért felelős vállalkozás a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot közreműködő személy igénybevételeivel valósítja meg, és a jogsértést az eljáró hatóság határozatában megállapított határidőben nem szünteti meg, az eljáró hatóság kivételesen a közreműködő személyt külön határozatban kötelezheti az eredeti határozatnak a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat megszüntetésére irányuló része végrehajtására, feltéve, hogy a jogsértés másként nem szüntethető meg, és az eredeti határozatot a közreműködő személlyel is közölték.

A kereskedelmi gyakorlat tisztességtelenségének megállapítására irányuló eljárásra a törvényben meghatározott eltérésekkel

- a) a fogyasztóvédelmi hatóság eljárása tekintetében a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.),
- b) a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének eljárása tekintetében a Pszvtv.,
- c) a Gazdasági Versenyhivatal eljárása tekintetében a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpvvt.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására vonatkozó különös rendelkezések

Ha a fogyasztóvédelmi hatóság ellenőrzése során észlelt tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat ügyében vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott kérelem alapján az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a fogyasztóvédelmi hatóság a kérelmet, illetve az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a jogsértő gyakorlat észlelésétől, illetve a kérelem megérkezésétől számított harminc napon belül átteszi a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

A fogyasztóvédelmi hatóság hatáskörének vizsgálata keretében a hatóság felhívására a vállalkozás köteles nyilatkozni arról, hogy az adott kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben milyen kommunikációs eszközök kerültek alkalmazásra.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti eljárás megindításáról a fogyasztóvédelmi hatóság az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a Gazdasági Versenyhivatalt.

A törvény rendelkezései az Fgytv. alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének eljárására vonatkozó különös rendelkezések

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel, illetve panasszal kapcsolatos eljárásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 23. §-át és 24. §-át is megfelelően alkalmazni kell.

Ha a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) felügyeleti ellenőrzése során észlelt tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat ügyében vagy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt a Felügyelethez benyújtott bejelentés alapján az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik, a Felügyelet a bejelentést, illetve az ügyben keletkezett iratokat - az ügyfél egyidejű értesítése mellett - haladéktalanul, de legkésőbb a jogsértő gyakorlat észlelésétől, illetve a bejelentés megérkezésétől számított harminc napon belül átteszi a Gazdasági Versenyhivatalhoz.

A Felügyelet hatáskörének vizsgálata keretében a Felügyelet felhívására a vállalkozás köteles nyilatkozni arról, hogy az adott kereskedelmi gyakorlattal összefüggésben milyen kommunikációs eszközök kerültek alkalmazásra.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti hatósági eljárás megindításáról, illetve ha felügyeleti ellenőrzése során a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértését észleli, a Felügyelet az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a Gazdasági Versenyhivatalt.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése esetén a Felügyelet megtiltja a jogsértő magatartás további folytatását, illetve elrendeli a jogsértő állapot megszüntetését, és - a Pszvtv. 47. §-ának (4) bekezdésében meghatározott szempontok

megfelelő alkalmazásával - bírságot szabhat ki. A Felügyelet minden esetben bírságot szab ki, ha

a) a Felügyeletnek a jogsértést megállapító jogerős határozatában a vállalkozás számára előírt kötelezettség teljesítésére megállapított határnap elteltét, illetve határidő lejártát követő hat hónapon belül a vállalkozás - amennyiben a jogsértést telephelyen követték el, ugyanazon telephelyen - ugyanazon jogszabályi rendelkezést ismételten megsértette, vagy

b) a jogsértés a fogyasztók széles körét érinti.

A törvény szerinti eljárásban kiszabott bírság összege 15 ezer forinttól

a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) hatálya alá tartozó, 100 millió forintot meghaladó éves nettó árbevétellel rendelkező vállalkozás esetében a vállalkozás éves nettó árbevételének 5%-áig, de legfeljebb 100 millió forintig, illetve a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátrányt okozó jogsértés esetén legfeljebb 2 milliárd forintig,

b) az a) pont hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetében 500 ezer forintig, illetve a fogyasztók széles körének jelentős vagyoni hátrányt okozó jogsértés esetén a vállalkozás éves nettó árbevételének 5%-áig, az Szt. hatálya alá nem tartozó vállalkozás esetében ötmillió forintig terjedhet.

A nettó árbevételt a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy az egyszerűsített éves beszámoló (a továbbiakban együtt: beszámoló) szerinti nettó árbevétel alapján kell meghatározni. Ha a vállalkozás működési ideje egy évnél rövidebb, az adatokat éves szintre kell vetíteni. Ha a vállalkozásnak a jogsértést megállapító határozat meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevételéről nem áll rendelkezésre hitelesnek tekinthető információ, a bírság maximális összegének meghatározásakor az utolsó hitelesen lezárt üzleti év nettó árbevétele az irányadó. Beszámolóval még nem rendelkező, újonnan alapított vállalkozás esetében az eljárás megindításának évére vonatkozó üzleti tervet, ennek hiányában a vállalkozás által a hatóság felhívására közölt, az Szt.-nek a közbenső mérleg készítésére vonatkozó szabályai szerint az eljárás megindításának napjával mint fordulónappal kiszámított nettó árbevételt kell figyelembe venni.

Az alábbi a)-d) pontban meghatározott vállalkozások tekintetében a nettó árbevételként a következőket kell figyelembe venni:

a) biztosító esetén a bruttó biztosítási díjak,

b) befektetési vállalkozás esetén a befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeinek, a nem befektetési szolgáltatási tevékenység bevételeinek, valamint a nem forgalmazási pénzügyi műveletek bevételeinek összege,

c) magánnyugdíj-pénztár és önkéntes nyugdíjpénztár esetén a működési tevékenységet szolgáló tagdíjbevételek, önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztár esetén a működési alap tagdíjbevételei, foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltató intézmény esetén pedig a működési tevékenységet szolgáló foglalkoztatói és tagi befizetéseknek az összege,

d) hitelintézet és pénzügyi vállalkozás esetén az alábbi bevételi tételek összege:

da) kapott kamatok és kamatjellegű bevételek,

db) bevételek értékpapírokból,

dc) kapott (járó) jutalék- és díjbevételek,

dd) pénzügyi műveletek nettó eredménye, ha pozitív,

de) egyéb üzleti tevékenységből származó bevétel.

Ha a vállalkozás az adatokat devizában adja meg, a forintra történő átszámításkor a Magyar Nemzeti Bank által megállapított, a vállalkozás üzleti évének lezárásakor - újonnan alapított

vállalkozás esetén a tárgyévet megelőző év utolsó napján - érvényes hivatalos devizaárfolyamot kell alkalmazni.

A Pszvt. 26. §-ának (2) bekezdésétől eltérően a Felügyelet által a törvény alapján kiszabott felügyeleti bírságból származó bevétel kizárólag a Pszvt. 26. §-ának (2) bekezdése c) és e) pontjában meghatározott célra fordítható. A Pszvt. 26. §-ának (3) és (4) bekezdése nem alkalmazható.

Fentieket alkalmazni kell a Felügyelet a törvény szerinti eljárásban hozott határozatában foglaltak megszegése, megkerülése, elmulasztása vagy késedelmes teljesítése miatt a Pszvt. 47. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján kiszabott bírságra is.

A Pszvt. 32. § (1) bekezdésétől eltérően a Felügyelet az e törvény szerinti eljárásban hozott határozatát köteles közzétenni.

Nincs helye az (1) bekezdés szerinti jogkövetkezmény alkalmazásának a Felügyelettel hatósági szerződést kötő ügyféllel szemben a szerződésben megállapított teljesítési határidőn belül elkövetett olyan jogsértés miatt, amelynek megszüntetése érdekében a szerződés megkötésére sor került.

A Gazdasági Versenyhivatal eljárására vonatkozó különös rendelkezések

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel, illetve panasszal kapcsolatos eljárásra - a Tpv. 43/H. §-ának (2) bekezdésétől és 43/I. §-a (1) bekezdésének második mondatától eltérően - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 23. §-át és 24. §-át is megfelelően alkalmazni kell.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatt benyújtott bejelentéssel kapcsolatos eljárásban a vizsgáló a bejelentés beérkezésétől számított harminc napon belül hozza meg a Tpv. 43/H. §-ának (8) bekezdése szerinti végzést.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti bejelentésről a Gazdasági Versenyhivatal az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot vagy - a 10. § (2) bekezdése szerinti kereskedelmi gyakorlat esetén - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét.

A Tpv. 70. §-ának (1) bekezdésétől eltérően, a vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmát feltételezhetően sértő olyan tevékenység, magatartás vagy állapot észlelése esetén, amely tekintetében a törvény szerint a Gazdasági Versenyhivatal jár el.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmának megsértése miatti vizsgálat elrendeléséről a Gazdasági Versenyhivatal az ügy érdemi azonosíthatóságához szükséges adatok - így különösen az érintett vállalkozás azonosításához szükséges adatok, az eljárást kezdeményező személyének azonosításához szükséges, általa megadott adatok - és az eljárás tárgyát képező tényállás ismertetésével öt napon belül értesíti a fogyasztóvédelmi hatóságot vagy - a 10. § (2) bekezdése szerinti kereskedelmi gyakorlat esetén - a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét.

Az elintézési határidő tekintetében a Tpv. 63. §-ának (1) bekezdését, (2) bekezdésének a) pontját, valamint (5)-(7) bekezdését kell alkalmazni.

A Tpvt. 75. §-a szerinti kötelezettségvállalás alkalmazásának akkor is helye lehet, ha az ügyfél a vizsgált magatartással időközben felhagyott. Ilyen esetben a magatartás megisméltetésétől való tartózkodásra lehet kötelezettséget vállalni.

A Tpvt. 88/B. §-ának (1)-(6) bekezdését a 15. § (1) bekezdése szerinti perekben is megfelelően alkalmazni kell.

Együttműködés az Európai Gazdasági Térség államainak fogyasztóvédelmi hatóságaival

A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a fogyasztóvédelmi hatóság, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete vagy a Gazdasági Versenyhivatal látja el.

A kölcsönös jogsegély során a hatóságok a - 2008/282/EK bizottsági határozattal módosított - 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően járnak el.

Az igazságügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján tájékoztató jelleggel közli a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető jogszabályi rendelkezések felsorolását.

A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételei és egyes korlátai

Az Országgyűlés

- a polgárok, így különösen a fiatalok egészségének védelme,
- a társadalom rendjére káros hatások visszaszorítása,
- a gazdasági hatékonyságot és a társadalmi jólétet szolgáló piaci verseny fenntartása érdekében,
- az üzleti tisztesség követelményeit betartó vállalkozások érdekeinek védelme céljából,
- a szakmai önszabályozás gyakorlatának jelentőségét elismerve és e célból,
- az önszabályozás keretében létrehozott magatartási kódexek betartásának ellenőrzését megerősítve

megalkotta a 2008. évi XLVIII. törvényt, amely 2008. szeptember 1-jétől van hatályban.

A törvény általános rendelkezési és meghatározásai:

A törvény hatálya a reklámozóként, reklámszolgáltatóként vagy reklám közzevőként végzett gazdasági reklámtevékenységre, a szponzorálásra, valamint az ezek tekintetében alkalmazott magatartási kódexekre terjed ki.

Törvény vagy az annak végrehajtására kiadott jogszabály az egyes árukra vonatkozó vagy az egyes

kommunikációs eszközök útján megvalósuló gazdasági reklámtevékenységre külön szabályokat állapíthat meg.

Ha a külön törvény eltérően nem rendelkezik, az ilyen szabályok megsértésére e törvény rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

A rádió és televízió műsorszolgáltatásában közzétett reklámra - ha e törvénytől eltérő követelményeket állapít meg - a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

A törvénynek a megtévesztő reklámra vonatkozó rendelkezéseit csak annyiban kell alkalmazni,

amennyiben a reklám címzettje kizárólag vállalkozás vagy önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró nem természetes személy.

A törvény alkalmazásában:

a) *egészségügyi intézmény*: az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. §-ának g) pontjában

meghatározott intézmény,

b) *fiatalkorú*: aki a tizennegyedik életévét betöltötte, de a tizennyolcadikat még nem,

c) *gazdasági reklám*: olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog (a továbbiakban mindezek együtt: áru) értékesítésének vagy más módon történő igénybevételének előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul (a továbbiakban: reklám),

d) *gyermekkorú*: aki a tizennegyedik életévét nem töltötte be,

e) *közzététel*: a reklám megismerhetővé tétele, akár nagyobb nyilvánosság, akár egyedi címzett számára,

f) *magatartási kódex*: olyan - piaci önszabályozás keretében létrehozott - megállapodás vagy szabályegyüttes, amely valamely kereskedelmi gyakorlat vagy tevékenységi ágazat vonatkozásában követendő magatartási szabályokat határoz meg azon vállalkozások számára, amelyek a kódexet magukra nézve kötelezőnek ismerik el,

g) *megtévesztő reklám*: minden olyan reklám, amely bármilyen módon - beleértve a megjelenítését is - megtéveszti vagy megtévesztheti azokat a személyeket, akik felé irányul, vagy akiknek a tudomására juthat, és megtévesztő jellege miatt befolyásolhatja e személyek gazdasági magatartását, vagy ebből eredően a reklámozóéval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás jogait sérti, vagy sértheti,

h) *összehasonlító reklám*: olyan reklám, amely közvetve vagy közvetlenül felismerhetővé tesz más, a reklámozóéval azonos vagy ahhoz hasonló tevékenységet folytató vállalkozást vagy ilyen vállalkozás által előállított, forgalmazott vagy bemutatott, a reklámban szereplő áruval azonos vagy ahhoz hasonló rendeltetésű árut,

i) *reklám címzettje*: aki felé a reklám irányul, illetve akihez a reklám eljut,

j) *reklám közzétevője*: aki a reklám közzétételére alkalmas eszközökkel rendelkezik és ezek segítségével a reklámot megismerhetővé teszi,

k) *reklámozó*: akinek érdekében a reklámot közzéteszik, illetve aki a reklámot megrendeli,

l) *reklámszolgáltató*: aki önálló gazdasági tevékenysége körében a reklámot megalkotja, létrehozza, illetve ezzel összefüggésben egyéb szolgáltatást nyújt,

m) *sajtótermék*: az időszaki lap egyes lapszámai, a rádió- és televízió-műsor, a könyv, a röplap és az egyéb szöveges kiadvány - ide nem értve a bankjegyet és az értékpapírt -, a zeneművet, grafikát, rajzot, vagy fotót tartalmazó kiadvány, a térkép, a nyilvános közlésre szánt műsoros filmszalag, videokazetta, videolemez, hangszalag és hanglemez, továbbá bármely más tájékoztatást vagy műsort tartalmazó, nyilvános közlésre szánt technikai eszköz,

n) *szabadtéri reklámhordozó*: reklám közzététele céljából építményen kívül elhelyezett eszköz,

o) *szponzorálás*: minden olyan hozzájárulás valamely rendezvényhez, tevékenységhez, továbbá -rendezvényvel vagy tevékenységgel összefüggésben - valamely személy számára, amelynek célja, illetve közvetlen vagy közvetett hatása valamely áru vásárlásának vagy igénybevételének ösztönzése,

p) tudatosan nem észlelhető reklám: olyan reklám, amelynek közzétételekor - az időtartam rövidege vagy más ok következtében - a reklám címzettjére lélektani értelemben a tudatos észleléshez szükséges ingerküszöbnél kisebb erősségű látvány, hang- vagy egyéb hatás keltette inger hat,

r) vállalkozás: aki önálló foglalkozásával vagy gazdasági tevékenységével összefüggő célok érdekében jár el.

Magatartási kódex nem ösztönözhet olyan magatartásra, amely a törvény rendelkezéseibe ütközik.

Reklám akkor tehető közzé, ha a reklámozó a reklám megrendelésekor a reklámszolgáltató - ennek hiányában a reklám közzétételének megrendelésekor a reklám közzétevője - részére megadja a cégnevét, illetve nevét, a székhelyét, ennek hiányában lakóhelyét, továbbá az adószámát.

A külön jogszabályban meghatározott előzetes minőségvizsgálati vagy megfelelés tanúsítási kötelezettség alá tartozó termékre vonatkozó reklám esetén a reklámozó köteles a reklámszolgáltatónak - ennek mellőzése esetén a reklám közzétevőjének - nyilatkozni arról, hogy a vizsgálatot elvégezték és annak alapján a termék forgalomba hozható. Ha a termék nem tartozik előzetes minőségvizsgálati vagy megfelelés tanúsítási kötelezettség alá, a nyilatkozatnak ezt kell tartalmaznia. Ilyen nyilatkozat hiányában a reklám nem tehető közzé.

A reklámszolgáltató, illetve a reklám közzétevője köteles a meghatározott adatokról, valamint a nyilatkozatokról nyilvántartást vezetni, és azt a reklám közzétételétől számított öt évig megőrizni.

Közvetlen üzletszerzés szabályai

Reklám természetes személynek – mint reklám címzettjének – közvetlen megkeresése módszerével (ezt nevezzük közvetlen üzletszerzésnek) kizárólag akkor lehetséges, ha ahhoz a reklám címzettje előzetesen egyértelműen és kifejezetten hozzájárult.

A közvetlen megkeresés alatt különösen az elektronikus levelezés vagy azzal egyenértékű más egyéni kommunikációs eszköz útján közölt reklámokat kell érteni.

Ide tartozik, hogy a postáról szóló 2003.évi CI. Törvényben meghatározott címzett reklámküldeményben reklám természetes személy mint a reklám címzettje részére közvetlen üzletszerzés útján a címzett előzetes és kifejezett hozzájárulásának hiányában is küldhető.

A reklámozó és a reklámszolgáltató azonban köteles biztosítani, hogy a reklám címzettje a reklám küldését bármikor ingyenesen és korlátozás nélkül megtilthassa.

Megtiltás esetén az érintett személy részére reklám közvetlen üzletszerzés útján a továbbiakban nem küldhető.

Mindezekről eltérni csak külön törvény eltérő rendelkezése alapján van lehetőség.

Hozzájáruló nyilatkozat bármely olyan módon tehet, amely tartalmazza

- a nyilatkozó nevét és lakcímét, illetve
- amennyiben a reklám, amelyre a hozzájárulás vonatkozik, csak meghatározott életkorú személyek számára közölhető születési helyét és idejét, továbbá azoknak a személyes adatoknak a körét, amelyek kezeléséhez a nyilatkozó hozzájárul, valamint
- a hozzájárulás önkéntes és a megfelelő tájékoztatás birtokában történő kifejezését.

Természetesen a hozzájáruló nyilatkozat bármikor korlátozás és indokolás nélkül ingyenesen visszavonható. Ebben az esetben a nyilatkozó nevét és minden egyéb személyes adatát a törvény által előírt nyilvántartásból haladéktalanul törölni kell. Részére reklám közvetlen üzletszerzés formájában, a továbbiakban nem közölhető.

A törvény előírja, hogy a reklámozó, a reklámszolgáltató, illetve a reklám közzétevője a hozzájárulásban meghatározott körben a náluk nyilatkozatot tevő személyek személyes adatairól nyilvántartást köteles vezetni. Az ebben a nyilvántartásban rögzített – a reklám címzettjére vonatkozó adat csak a hozzájáruló nyilatkozatban foglaltaknak megfelelően, annak visszavonásáig kezelhető, és harmadik fél számára kizárólag az érintett személy előzetes hozzájárulásával adható át.

A visszavonó nyilatkozat megtételére, illetve a reklám küldésének megtiltására mind postai úton, mind pedig elektronikus levél útján lehetőséget kell biztosítani úgy, hogy a nyilatkozatot tevő személy egyértelműen azonosítható legyen.

A közvetlen üzletszerzés formájában közölt reklámhoz kapcsolódóan egyértelműen és szembetűnően tájékoztatni kell a címzettet arról a címről és egyéb elérhetőségről, ahol az ilyen reklámok részére történő közléséhez való hozzájárulás nyilatkozatának visszavonása, illetve a reklám küldésének megtiltása iránti igényét bejelentheti.

Ebből a célból a címzett reklámküldeménynek tartalmaznia kell a lemondást lehetővé tevő, postai úton címzett térítésmentesen feladható és könyvelt küldeményként igazolható módon kézbesített válaszlevelet.

A hozzájáruló nyilatkozat kérésére vonatkozó közvetlen megkeresés reklámot nem tartalmazhat, ide nem értve a vállalkozó nevét és megjelölését.

Általános reklámtilalmak és reklámkorlátozások

Tilos az olyan reklám, amely erőszakos, illetve a személyes vagy a közbiztonságot veszélyeztető magatartásra ösztönöz.

Tilos az olyan reklám, amely a környezetet, illetve a természetet károsító magatartásra ösztönöz.

Tilos az olyan reklám, amely a gyermek- és fiatalkorúak fizikai, szellemi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését károsíthatja.

Tilos az olyan gyermek-, illetve fiatalkorúaknak szóló reklám, amely alkalmas a gyermek-, illetve fiatalkorúak fizikai, szellemi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődésének kedvezőtlen befolyásolására, különösen azáltal, hogy erőszakra, szexualitásra utal vagy azt ábrázol, vagy témájának meghatározó eleme az erőszakos módon megoldott konfliktus.

Tilos az olyan reklám, amely gyermek- vagy fiatalkorút veszélyes, erőszakos vagy a szexualitást hangsúlyozó helyzetben mutat be.

Gyermekjóléti alapellátást és gyermekvédelmi szakellátást nyújtó intézményben, óvodában, általános iskolában és általános iskolai tanulókat fogadó kollégiumban tilos a reklámtevékenység. E tilalom nem vonatkozik az egészséges életmódra és a környezet védelmére neveléssel összefüggő, továbbá a közéleti és kulturális tevékenység vagy esemény, valamint az oktatási tevékenység reklámjára, valamint az ilyen tevékenységet folytató, illetve ilyen eseményt szervező vagy annak megvalósulásához bármilyen formában hozzájárulást nyújtó vállalkozás nevének, védjegyének vagy egyéb megjelölésének az adott tevékenységgel, eseménnyel közvetlenül összefüggő megjelenítésére.

Tilos az olyan reklám, amely a nemiséget súlyosan szeméremszéttő nyíltsággal ábrázolja, különösen amelyik nemi aktust vagy nemi szervet nyíltan ábrázol (pornográfreklám).

Tilos a szexuális szolgáltatás reklámja. A szexuális szolgáltatás fogalmát és reklámozásának további korlátozásait külön törvény állapítja meg.

Tilos az olyan áru reklámja, amely rendeltetése szerint szexuális ingerkeltésre irányul.

Nem kell alkalmazni a tilalmat a szexuális terméken, továbbá a szexuális termékek üzletén belül elhelyezett reklámra. A szexuális termék, illetve a szexuális termékek üzlete fogalmát külön jogszabály állapítja meg.

Tilos az olyan áru reklámja, amelynek előállítása vagy forgalmazása jogszabályba ütközik.

Tilos a tudatosan nem észlelhető reklám.

Megtévesztő reklám és az összehasonlító reklám

Tilos a megtévesztő reklám.

A reklám megtévesztő jellegének megállapításakor figyelembe kell venni különösen a reklámban foglalt azokat a tájékoztatásokat, közléseket, amelyek

- a) az áru jellemző tulajdonságaira,
- b) az áru árára vagy az ár megállapításának módjára, valamint az áru megvételének, illetve igénybevételének egyéb szerződéses feltételeire, továbbá
- c) a reklámozó megítélésére, így a reklámozó jellemzőire, az őt megillető jogokra, vagyonára, minősítésére, elnyert díjaira vonatkoznak.

Az a) pont alkalmazásában az áru jellemző tulajdonsága különösen az áru kivitelezése, összetétele, műszaki jellemzői, mennyisége, származási helye, eredete, előállításának vagy szolgáltatásának módja és időpontja, beszerezhetősége, szállítása, alkalmazása, a használatához, fenntartásához szükséges ismeretek, adott célra való alkalmassága, a használatától várható eredmények, veszélyessége, kockázatai, egészségre gyakorolt hatásai, környezeti hatásai, energiafelhasználási ismérvei, tesztelése, ellenőrzöttsége vagy annak eredménye.

Az összehasonlító reklám

a) nem sértheti más vállalkozás vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevét,

b) nem vezethet összetévesztésre a reklámozó és az azonos vagy hasonló tevékenységet folytató más vállalkozás, illetve annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése között,

c) nem vezethet más vállalkozás vagy annak cégneve, áruja, árujelzője vagy egyéb megjelölése jó hírnevéből adódó tisztességtelen előnyszerzésre, és

d) nem sértheti más vállalkozás áruja, illetve annak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.)

6. §-ában rögzített jellemzői utánzásának tilalmát.

Az összehasonlító reklám

a) kizárólag azonos rendeltetésű vagy azonos szükségleteket kielégítő árukat hasonlíthat össze,

b) tárgyilagosan köteles összehasonlítani az áruk egy vagy több lényeges, meghatározó, jellemző és ellenőrizhető tulajdonságát,

c) ha tartalmazza az áruk árainak összehasonlítását, köteles azt tárgyilagosan bemutatni,

d) eredetmegjelöléssel rendelkező termékek összehasonlítása esetén kizárólag azonos eredetmegjelölésű termékekre vonatkozhat.

Jogszerű összehasonlító reklám esetében a védjegyjogosult kizárólagos használati joga alapján nem léphet fel védjegyének az összehasonlító reklámban történő - a célnak megfelelő módon megvalósuló - használatával szemben, feltéve, hogy a védjegy használata elengedhetetlen az összehasonlításhoz és nem haladja meg a feltétlenül szükséges mértéket.

Az egyes áruk reklámozására és az azokkal összefüggésben történő szponzorálásra vonatkozó tilalmak és korlátozások

Tilos fegyver, lőszer, robbanóanyag és a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz reklámja.

Nem kell alkalmazni a tilalmat

a) a kizárólag az ilyen termék forgalmazásával vagy felhasználásával hivatásszerűen foglalkozó személyek számára szóló szakmai célú reklámra,

b) a fegyver vagy lőszer külön jogszabály szerinti fegyverszaküzletben, illetve annak a fegyver, illetve lőszer forgalmazása céljából kialakított elkülönített helyiségében, valamint a külön jogszabály szerint engedélyezett lőfegyver-kiállításon elhelyezett reklámjára, és

c) a közbiztonságra különösen veszélyes eszköz kizárólag a külön jogszabály szerinti üzleten belül elhelyezett reklámjára.

Tilos a külön jogszabályban meghatározott veszélyes eb, továbbá az állatviadal reklámja.

Tilos emberi szervet, szövetet bármilyen felhasználás céljára reklámozni.

Tilos a terhesség-megszakítás, a terhesség-megszakítást végző intézmény, arra alkalmas eszköz vagy eljárás reklámja.

Tilos alkoholtartalmú ital olyan reklámja, amely

a) gyermek-, illetve fiatalkorúaknak szól,

b) gyermek- vagy fiatalkorút mutat be,

c) alkoholtartalmú ital mértéktelen fogyasztására ösztönöz, vagy negatívan tünteti fel az önmérsékletet, illetve az alkoholfogyasztástól való tartózkodást,

d) az alkohol fogyasztását jobb fizikai teljesítménnyel vagy járművezetéssel kapcsolja össze,

e) olyan benyomást kelt, hogy az alkohol fogyasztása hozzájárul a társadalmi vagy szexuális sikerhez,

f) azt állítja vagy olyan benyomást kelt, hogy az alkoholnak gyógyászati tulajdonsága van, serkentő vagy nyugtató hatású,

g) azt állítja vagy olyan benyomást kelt, hogy az alkohol személyes konfliktusok megoldásának eszköze lehet, vagy

h) a magas alkoholtartalmat az italok pozitív minőségi jellemzőjeként hangsúlyozza.

Tilos közzétenni alkoholtartalmú ital reklámját

a) sajtótermék első borítólapjának külső oldalán, illetve - honlap esetén - a nyitó oldalon,

b) színházban vagy moziban 20 óra előtt, illetve gyermek-, illetve fiatalkorúak számára készült műsorszámot közvetlenül megelőzően, annak teljes időtartama alatt és közvetlenül azt követően,

c) egyértelműen játék céljára szánt terméken és annak csomagolásán, és

d) közoktatási és egészségügyi intézményben, továbbá ilyen intézmény bejáratától légvonalban mért kétszáz méteres távolságon belül szabadtéri reklámhordozón.

Nem nyújtható szponzorálás dohánytermékre vonatkozóan

- a) olyan rendezvényhez, illetve tevékenységhez, amely az Európai Gazdasági Térség több államát érinti vagy azokban zajlik, vagy más módon határokon átnyúló hatással rendelkezik,
- b) sport-, kulturális vagy egészségügyi rendezvényhez vagy tevékenységhez,
- c) politikai pártok rendezvényéhez vagy tevékenységéhez.

A dohányipari vállalkozás a tárgyévben reklámra és szponzorálásra fordított kiadásainak összegét a tárgyévet követő év március 31-éig honlapján és legalább két országos napilapban közzéteszi.

Tilos a gyermek-, illetve fiatalkorúak szerencsejátékban való részvételére felszólító reklám.

Tilos közzétenni szerencsejátékhoz kapcsolódó reklámot olyan sajtótermékben, amely alapvetően gyermek-, illetve fiatalkorúakhoz szól.

Tilos közzétenni temetkezési szolgáltatás reklámját egészségügyi intézmény területén, épületének falán és kerítésén, valamint - az erre a célra kijelölt hely kivételével - temető területén. E korlátozás nem vonatkozik a temetkezési szolgáltatók nevét és telephelyének címét, elérhetőségét, valamint a nyújtott szolgáltatás teljes körűségére utaló megjegyzést az egyes szolgáltatók megkülönböztetése nélkül, ábécésorrendben tartalmazó, az egészségügyi intézmény információs irodájában elhelyezett tájékoztatóra.

Temetkezési szolgáltatásról szóló reklámban - a szolgáltató honlapján közzétett reklám kivételével - csak a szolgáltató neve, megkülönböztető megjelölése, elérhetőségének módja és időtartama, valamint a „temetkezés” szó, illetve a nyújtott szolgáltatásoknak és azok díjának tárgyyszerű - kegyeleti jogokat nem sértő - felsorolása tüntethető fel.

Felelősségi szabályok

A törvényben foglalt rendelkezések megsértéséért - a (2)-(6) bekezdésben foglalt kivételekkel a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzétevője is felelős. Az e rendelkezése megszegésével okozott kárért a reklámozó, a reklámszolgáltató és a reklám közzétevője egyetemlegesen felel.

(2) A reklám közzétevője a reklám tartalmából eredő jogsértés esetén

a) amennyiben az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ektv.) szerinti közvetítő szolgáltatónak minősül, mentesül a felelősség alól, ha eleget tett az Ektv. 8-12. §-ában meghatározott feltételeknek,

b) az a) pontban nem szabályozott esetekben - a c) pont kivételével - csak akkor felelős, ha a reklám

tartalmát tevékenysége során megismerte vagy megismerhette, illetve

c) a címzetlen reklámküldemények tartalmáért felelősséggel nem tartozik.

(3) A magatartási kódexet kidolgozó, a kódex felülvizsgálatáért, illetve a magukat a kódexnek alávető vállalkozások általi betartása ellenőrzéséért felelős személy vagy személyek felelnek.

(4) A törvényben meghatározott adatok, valamint a törvény alapján adott nyilatkozat tartalmáért és valóságáért a reklámozó felel.

(5) A törvény 12. §-ban és a 13. §-ban foglalt rendelkezések megsértéséért a reklámszolgáltató, illetve a reklám közzétevője csak annyiban felel, amennyiben a jogsértés a reklám megjelenítési módjával összefüggő olyan okból ered, amely nem a reklámozó kifejezett utasítása végrehajtásának a következménye.

(6) A törvény 20. §-ban foglalt rendelkezések megsértéséért a szponzorálást nyújtó és a szponzorálást elfogadó vállalkozás egyaránt felelős.

Eljárás a törvény rendelkezéseinek megsértése esetén

24. § (1) A törvény alapján a gazdasági reklámtevékenységre, továbbá a tiltott szponzorálásra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén - a (2) és a (4) bekezdésben foglalt kivétellel - a fogyasztóvédelmi hatóság jár el.

(2) A 12. §-ban és a 13. §-ban foglaltakba ütköző reklám, valamint az e rendelkezésekbe ütköző magatartásra ösztönző magatartási kódex esetén a Gazdasági Versenyhivatal vagy a bíróság jár el a (3) bekezdésben meghatározottak szerint.

(3) A 12. §-ban és a 13. § (2) bekezdésében foglaltak megsértésének, valamint a magatartási kódex e rendelkezésekbe ütköző magatartásra ösztönző voltának megállapítása a Gazdasági Versenyhivatal, a 13. § (1) bekezdésében foglaltak megsértésének, valamint a magatartási kódex e rendelkezésekbe ütköző magatartásra ösztönző voltának megállapítása a bíróság hatáskörébe tartozik.

(4) Az információs társadalommal összefüggő szolgáltatás és - a beszédcélú telefonhívás kivételével - elektronikus hírközlés útján megvalósuló reklám tekintetében a 6. §-ban foglalt rendelkezések megsértése esetén a Nemzeti Hírközlési Hatóság jár el az Ektv.-ben meghatározottak szerint.

(5) Az e törvény szerinti eljárás lefolytatása nem zárja ki azt, hogy a sérelmet szenvedett fél az e törvény rendelkezéseinek megsértésére alapított polgári jogi igényét közvetlenül a bíróság előtt érvényesítse.

Az eljárás a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezéseket megsértő reklám közzétételét, a tiltott szponzorálást megvalósító rendezvény vagy tevékenység befejeztét, illetve a magatartási kódex jogsértő rendelkezése alkalmazásának megszűnését követő három éven túl nem indítható meg.

A fogyasztóvédelmi hatóság eljárására az e törvényben meghatározott eltérésekkel a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (a továbbiakban: Fgytv.) rendelkezéseit kell alkalmazni.

A dohánytermék reklámjára, valamint a dohánytermékkel összefüggő szponzorálásra vonatkozó rendelkezések megsértése miatti eljárást ügyfélként kezdeményezni jogosultak a nemdohányzóK védelmét ellátó társadalmi szervezetek is.

Az eljáró hatóság ellenőrzése keretében kérheti az 5. § (3) bekezdése, valamint a 6. § (5) bekezdése szerinti nyilvántartás bemutatását, azt mint szemletárgyat lefoglalhatja.

A műsorszolgáltatóval szemben kiszabott bírságot a Műsorszolgáltatási Alapba kell befizetni.

Az eljáró hatóság, illetve a bíróság a még közzé nem tett reklám közzétételét megtiltja, ha megállapítja, hogy a reklám - közzététele esetén - a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezésbe ütközne. A közzététel megtiltása mellett bírság kiszabásának nincs helye.

Ha a Gazdasági Versenyhivatal a törvény 24. § (2) és (3) bekezdése, illetve a 31. § alapján jár el, eljárására a Tpv.-nek a Tpv. III. fejezetének rendelkezéseibe ütköző magatartásokkal szembeni eljárásra vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a 29. § (1) bekezdésében, a 30. §-ban, továbbá a 27. §-ban foglalt eltérésekkel.

A bíróság a 24. § (2) és (3) bekezdése alapján jár el, eljárására alkalmazni kell a Tpv. 86-88. §-át, valamint a 29. § (2) bekezdésében, a 30. § (4) bekezdésében, továbbá a 27. §-ban foglalt rendelkezéseket is.

A reklámozó az eljáró hatóság felhívására a reklám részét képező tényállítás valóságát igazolni köteles. Ha a reklámozó nem tesz eleget ennek a kötelezettségnek, úgy kell tekinteni, hogy a tényállítás nem felelt meg a valóságnak. Erre a reklámozót a hatóság felhívásában figyelmeztetni kell.

A bíróság a 24. § (3) és (5) bekezdése szerinti eljárásában a reklám részét képező tényállítás valóságának bizonyítása a reklámozót terheli.

A Tptv. 70. §-ának (1) bekezdésétől eltérően, a vizsgáló végzéssel vizsgálatot rendel el minden olyan esetben, amikor e törvény azon rendelkezéseinek megsértése valószínűsíthető, amelyek alkalmazása a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozik.

A Tptv. 72. §-a (1) bekezdése c) pontjának alkalmazásával a 27. § szerinti intézkedés közzététel megtiltása is elrendelhető.

A Tptv. 75. §-a szerinti kötelezettségvállalás alkalmazásának akkor is helye lehet, ha az ügyfél a vizsgált magatartással időközben felhagyott. Ilyen esetben a magatartás megisméltéséről való tartózkodásra vállalható kötelezettség.

A Tptv. 88/B. §-ának (1)-(6) bekezdését a 24. § (5) bekezdése szerinti perekben is megfelelően alkalmazni kell, ha a 24. § (3) bekezdése szerint az eljárás a Gazdasági Versenyhivatal hatáskörébe tartozna.

A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását a 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében a Gazdasági Versenyhivatal látja el.

A kölcsönös jogsegély során a Gazdasági Versenyhivatal a - 2008/282/EK bizottsági határozattal módosított - 2007/76/EK bizottsági határozatnak megfelelően jár el.

Az igazságügyért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján tájékoztató jelleggel közli a 2006/114/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető jogszabályi rendelkezések felsorolását.

A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló törvény - meghatározott kivételekkel - 2008. szeptember 1-jén lépett hatályba, eljárási szabályait a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

A törvény 3. § a) pontja, az 5. § (4) bekezdése, a 19. §, a 23. § (5) bekezdése, valamint a 42. § 2009. március 1-jén lép hatályba.

A gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény 12. §-a (2) és (3) bekezdésének, 13. §-a (1)-(4) bekezdésének és 13/A. §-ának megsértése miatt a fogyasztóvédelmi hatóság jár el, az e törvényben meghatározott szabályok szerint.

Az e törvény hatálybalépését megelőzően a Katv. 21. §-a szerinti tilalmi listán szereplő személyeket a Katv. e törvénnyel módosított 21. §-a szerinti tilalmi listán tovább kell szerepeltetni.

A törvény 6. § (1) bekezdésétől eltérően az e törvény hatálybalépését megelőzően a közvetlen üzletszerző szerv, illetve az általa az adatok kezelésére, átvételére a Katv.-vel összhangban megbízott szerv által kezelt közvetlen üzletszerzési listán szereplő természetes személy érintettek részére előzetes és kifejezett hozzájárulásuk nélkül 2009. május 31-ig lehet közvetlen üzletszerzés módszerével - az Ektv. szerinti elektronikus hirdetés kivételével - reklámot tartalmazó küldeményt küldeni. Ha az érintett 2009. május 31-ig nem tett a 6. § (1) bekezdése szerinti hozzájáruló nyilatkozatot, adatai közvetlen üzletszerzési célból a továbbiakban nem kezelhetők, azokat törölni kell.

A 6. §-tól eltérően, a vállalkozás - ha az érintett személy kapcsolattartásra szolgáló elektronikus levelezési címéhez egy áru értékesítése során jogszerűen jutott hozzá -, ugyanez a vállalkozás 2009. május 31-ig felhasználhatja ezeket az adatokat saját hasonló áruinak reklámozása céljából elektronikus hirdetés küldésére. Ez esetben biztosítani kell, hogy a reklám címzettje az elektronikus hirdetés megküldését ingyenesen, korlátozás és indoklás nélkül megtilthassa. A megtiltás lehetőségére egyértelműen és feltűnő módon fel kell hívni az érintett személy figyelmét mind a kapcsolattartói adatok gyűjtésekor, mind a későbbiekben, az egyes elektronikus hirdetések megküldésekor.

A közvetlen üzletszerző szerv az érintett személynek az e törvény hatálybalépését követő első alkalommal történő megkeresése során, de legkésőbb 2009. május 31-ig köteles a közvetlen üzletszerzési listán szereplő érintett természetes személyeket – a törvény 6. § (7) bekezdése szerinti tartalommal - tájékoztatni a postai címzett reklámküldemények küldésének a törvény 6. § (4) bekezdése szerinti megtiltása lehetőségéről.

Címlista

Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Székhely: 1088 Budapest, József kr. 6.

Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Közép-Dunántúli Regionális Felügyelőség

Székhely: 8001 Székesfehérvár, Piac tér 12-14.

Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete

Székhely: 1013 Budapest, Krisztina krt. 39.

Gazdasági Versenyhivatal

Székhely: 1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Nemzeti Hírközlési Hatóság

Székhely: 1133 Budapest, Ostrom u. 23-25.

Nemzeti Hírközlési Hatóság

Soproni Igazgatóság

Székhely: 9401 Sopron, Kossuth u. 25-26.

Székesfehérvári Fogyasztóvédelmi Egyesület

Székhely: 8000 Székesfehérvár, Csanádi tér 1-2.

Fejér Megyei Békéltető Testület

Székhely: 8000 Székesfehérvár, Hosszúsétatér 4-6.

